

عنوان مقاله:

نسبت میان نظریه و عمل از منظر پارادایم های حوزه مطالعاتی برنامه درسی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های کیفی در برنامه ریزی درسی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسندگان:

اعظم زرقانی - دانشگاه فردوسی مشهد

مقصود امین خندقی - عضو هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد

بختیار شعبانی ورکی - دانشگاه فردوسی مشهد

نعمت الله موسی پور - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این مقاله، تبیین رابطه میان نظریه و عمل از منظر متخصصان اثرگذار و جریان ساز حوزه مطالعاتی برنامه درسی است. برای دست یابی به این هدف، آراء صاحب نظران این حوزه تخصصی در باب نسبت میان نظریه و عمل با استفاده از استدلال هایی مبتنی بر شواهد، مورد بررسی قرار گرفته است. بر این اساس، نظرات صاحب نظران بنام و مطرح این حوزه، در سه دسته فنی- علمی، عملی و نومفهوم گرایی، طبقه بندی و بررسی شده اند. یافته ها نشان می دهد که نظریه در طبقه فنی- علمی هم جنس نظریه های رایج در علوم طبیعی است که با مفاهیمی کلی و انتزاعی همراه است؛ در طبقه عملی، از نوع موقعیتی است که متناسب با ویژگی های موقعیت عینی ساخته می شود و در طبقه نومفهوم گرایی نیز هم جنس نظریه های معتبر در علوم انسانی و هنری است که مبین مفاهیم و اندیشه های انسانی است عمل، در طبقه فنی- علمی از نوع ابزاری و در طبقه عملی و نومفهوم گرایی از نوع آگاهانه است، با این تفاوت که در طبقه عملی، بر عملی اخلاقی و در طبقه نومفهوم گرایی بر عملی اخلاقی و سیاسی یا اجتماعی تاکید می شود. رابطه میان نظریه و عمل در هر یک از سه طبقه فنی- علمی، عملی و نومفهوم گرایی نیز به ترتیب، منطقی، مساله ای یا پژوهشی و دیالکتیک است. تنظیم افکار و نظرات اندیشمندان این حوزه در قالب این سه طبقه، دسته بندی جدیدی از پارادایم های حوزه مطالعاتی برنامه درسی را نیز ارائه داده است که با دسته بندی های پیشین از حیث معیار و ملاک دسته بندی متفاوت است و این، مهم ترین دستاورد این مطالعه است.

کلمات کلیدی:

برنامه درسی، نظریه، عمل، رابطه میان نظریه و عمل، پارادایم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/896394>

